

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 9. Ob corporis defectum non esse murmurandum, aut querendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

gnaretur, & magnopere vociferaretur, nimia
 vocis intentione conuulsa in eo esse interiora
 viscera, venamq; & arteriam quamdam ru-
 ptam dicunt, unde sanguine plurimo profuso,
 vita eum reliquerit, in castello quodam Germa-
 nie, cui Brigatio nomen fuit, decimo septimo
 mensis Nouembris die, quum quinquaginta
 quinque propè annos natus esset, & tredecim
 annis imperium bene admodum & præclarè
 administrasset.

§. IX.

Ob corporis defectum non esse murmurandum, aut querendum.

Mirabile est, Imperatorem, & Impe-
 ratorem, qui imperium tam diu bene ad-
 modum, & præclarè administravit, tam re-
 pentino interitu perijsse; & perijsse, ob
 dictum, quod multi iocum duntaxat arbi-
 trantur. Sed displicet iure summo archi-
 tecto, si sua opera carpantur. Quis arti-
 fex pati potest, vt illius labores reprehen-
 dantur? Apelles diutiùs sub tabula latere
 non sustinuit, quando animaduertit, suto-
 rem vltra crepidam velle esse carptorem.
 Cur ille immensæ sapientiæ artifex ferat,
 creaturas suas rapi ad censuram? Et tamè
 eiusmodi Theones quotidie reperiuntur,
 qui

qui non solum belluas monstrosas clamant in mundo esse non oportere, quas merito Deus ad eos terrendos, vel puniendos immittit; neque humana duntaxat monstra detestantur; sed fetè omnia in alijs naturæ vitia venenatis dentibus mordent, ac solatij loco, viceq; olei, acetum aspergunt. Cur loripedem vocas, cui natura non dedit vel duos, vel rectos pedes? cur Vulcanum appellas, quem vides claudicantem? Quare oculis malè affectum Cæcilium nominas? aut visu carentem talpam? Nonnè *expedit illi, ut pereat unum membrum illius, quam totum eius corpus eat in gehennam?* Tunè illum truncum audes vocare, qui brachium amisit in prælio pro patria pugnans? & pro te ipso quoque, quem aiunt nec gladium quidem nudum posse intueri? Non fœdant militem vulnera, sed exornant. In acie stetitisse putata, quem vides esse sauciatum. Sed mater, inquires, illum talem genuit, non bellum fecit? Tanto maior est iniuria, si non hominem, sed naturam ipsam calumniaris: quæ si illi oculos dedisset, videret; curreret, si ab illa crura arcuata non accepisset. Potuisses & tu talis nasci. Non meruit à te conui-

Matth. 5

29.

conui-

conuicijs proscindi cōmunis illa mater, si erga te se exhibuit liberaliorem. Quod multò magis de Deo naturæ authore etiam dici potest, cui & ingratus es, & blasphemus. *Gravis enim, gravis, inquam, est murmurator*, ait S. Chrysofostomus, & *vicinus blasphemia; alioqui cuius gratia illi tantum supplicium dederunt? ingratitude est res ista. Qui murmurat, ingratus est Deo. Qui autem Deo ingratus est, blasphemus quoque.* Quòd si is murmurare non debet, qui defectu ipse laborat; quanto plus peccabit is, qui defectū talem alteri exprobrat? O quàm pronæ sunt hominum linguæ ad maledicendum, quæ vbi maxima est materia laudandi Creatorem, ibi maximè eum contemnunt! Iuniores pueri, seniores bis pueri, illi imprudentes, isti deliri appellantur, quasi natura neque infantes, neque senes esse permittere debuisset? Quid dicam de cōuicijs nationum? non iam Sauromas, non Scythas, non Tartaros de vultibus barbaris, de fronte verrucosa, de simis naribus vituperamus duntaxat, aut Mauros de nigra cute; sed vicinos quoque, cum quibus commercia tractamus, & foederibus iunctos, quibus non
 nomi-

S. Chry-
 folt hom.
 8. in ep. ad
 Philip.

nomnibus & agnominibus contemnimus? alijs ranas, alijs vaccas, alijs asinos, alijs porcos, alijs capros, alijs caneros, alijs alia obijcimus. Quia & regionum vitia in culpam trahuntur; alijs nimis esse graues, alijs nimis leues; alijs iracundi, alijs libidinosi, alijs stupidi, alijs blæsi; alijs voce pingui, alijs exsuccis; alijs strumosi; alijs ex Arcadia, alijs ex Bæotia, alijs ex Thessalia nati dicuntur, cum nulli sua patria probro sit. *Ex omni terra par est ad calum via.* Fortunæ est, in hoc vel illo loco nasci; naturæ nasci cum aliquo corporis vitio, quod quicumque alteri opprobrat, ostendit se mentis vitio laborare. Enimuerò nec stupiditas mentis cuiquam est obijcienda, quæadmodum Scipio Æmilianus fecit, qui apud Numantiam iratus C. Metello dixit: *Si quintum pareret mater eius, asinum fuisse pariturã.* Facetiæ sanè numquam sunt magis iniustæ, quàm quæ tangunt innocentes. Innocentes autem sunt, quibus sine sua culpa aliquid vel in corpore, vel in ingenio negauit natura. Quare nec Diogenes satis philosophicè caluo cuidam contumelijs eum afficienti respondit: *Tibi contumeliam non dico, sed capillos tuos laudo, quòd*

Eraf. l. 6.
Apoph.

Maxim.
serm de
vituper.

4. Reg. 2.
23.

quòd malam effugerint caluam. Quis non
 ridiculam putaret talem irrisionem? Sed
 vide, quanti eam fecerit, Deus: cùm Eli-
 faus in Bethel ascenderet per viam, pueri
 parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei
 dicentes: Ascende calue, ascende calue. Qui
 cùm respexisset, vidit eos, & maledixit eis
 in nomine Domini: egressiq; sunt duo ursi de
 saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta
 duos pueros. Quòd si caluitium vitio ver-
 tere adeò est graue, quantum malum erit,
 irridere alterius monstrositatem misera-
 tione longè digniorem? à qua exploden-
 da satis nos deberet terrere, quòd im-
 pium sit, Dei opus contemnere.

CAPVT IV.

Vniuersum Monstris ònari, in Pygmæis
 & Gigantibus ac enormiter fortibus
 ostenditur.

§. I.

Rebus monstrosis, tanquam oppositis, res non
 monstrosas magis elucescere.

E quis autem existimet, DEO
 caussas non esse, tales vel defe-
 ctus, vel effectus naturæ Mundo
 infe.